

قطعه‌نامه چند تشکل مستقل جنبش کارگری ایران به مناسبت روز جهانی کارگر سال ۹۱

اول ماه مه ۲۰۱۲، مصادف با ۱۲ اردیبهشت ۹۱، روز جهانی کارگر و روز اتحاد و همبستگی بین‌المللی کارگران، برای بیان خواست‌ها و مطالبات این طبقه، جهت بهبود وضعیت زندگی آنان، رهایی از مشقات و نابرابری‌های نظام سرمایه‌داری و برپایی دنیایی عاری از ستم و استثمار طبقاتی است.

پیام روز جهانی کارگر، در اول ماه مه، این است که کارگران در سرتاسر جهان، فارغ از نژاد، ملیت، زبان و مذهب، یک طبقه‌ی واحد جهانی هستند زیرا همگی در یک چیز مشترکند: آنان با فروش نیروی کار خود به صاحبان سرمایه در قبال دریافت مزد امرار معاش میکنند و نقش اصلی در تولید همه ثروت‌های مادی و معنوی جامعه را دارند.

روز جهانی کارگر امسال در شرایطی برگزار میشود که در سطح جهان کارگران بسیاری فریاد بر می‌آورند که "ما ۹۹ درصد افراد جامعه و تولیدکننده‌ی ثروت‌های جامعه هستیم و باید برای کسب مطالبات خود بر علیه نظام سرمایه‌داری مبارزه کنیم." ما کارگران جهان همگی از این مبارزات پشتیبانی میکنیم و اعلام میکنیم که: کارگران به عنوان اکثریت افراد جامعه، اگر متحد باشند و به تشکل‌های مستقل و متکی به نیرو و اراده‌ی خویش اتکا کنند، و آن را با دانش و آگاهی طبقاتی همراه سازند، این قابلیت و توانایی را دارند که علاوه بر بهبود شرایط کار و معیشت خویش، برای محور نظام طبقاتی تلاش و مبارزه کرده و ایجاد جامعه‌ی آزاد، برابر و انسانی را مد نظر قرار دهند.

امسال، کارگران مراسم اول ماه مه را در شرایطی برگزار می‌کنند که نظام سرمایه‌داری، برخلاف تبلیغات قلم به دستان و توجیه‌گران این نظام که سعی میکنند این نظام را تنها نظم ممکن برای ادامه‌ی حیات بشریت وانمود کنند، همچنان و بیش از پیش در بحرانی عمیق و همه‌جانبه دست و پا می‌زند و برای خلاصی خود از این بحران، به هر دستاویزی چنگ می‌اندازد.

سرمایه‌داری البته در سطح جهانی و داخلی تلاش می‌کند تا در جهت تأمین سودهای هنگفت و نجومی خویش، حتی الامکان بار این نابسامانی، فشار و بحران را بردوش کارگران بیندازد و فقر و بی‌حقوقی بی‌حد و حصری را به این طبقه‌ی مولد جامعه تحمیل نماید.

به دنبال بحران سرمایه‌داری و در آغاز سال ۹۱، اخراج و بیکارسازی‌های گسترده کارگران، و عدم امنیت شغلی ابعاد بیشتری به خود گرفته است و کارگران با مبارزات برحق خود، هر روز بیش از پیش با اعتراضات دسته‌جمعی سعی در مقابله با این موج اخراج و بیکارسازی خواهند کرد. تورم و گرانی بیسابقه، توان کارگران برای خرید مایحتاج اولیه را به کلی از بین برده است. حداقل دستمزد تعیین شده توسط نهاد سرمایه‌داری شورایی‌کار، به مبلغ ۳۸۹۷۰۰ تومان در ماه که مبلغی در حدود یک چهارم زیر خط فقر است، نشان دهنده این است که سرمایه‌داری میخواهد با دادن کمترین مقدار دستمزد و تحمیل استثمار بیشتر به کارگران همچنان بار بحران را بر دوش کارگران انداخته و سود خود را تضمین کند. در حالی که نرخ تورم توسط اتاق بازرگانی ۴۰ درصد و توسط مجلس ۲۰ درصد اعلام شده، حداقل دستمزد کارگران را بر اساس نرخ تورم ۱۸ درصد افزایش داده اند که به هیچ وجه تناسبی با مخارج حداقل‌های زندگی کارگران ندارد. این مقدار دستمزد، تنها و تنها نابودی کارگران و خانواده‌هایشان را به دنبال خواهد داشت و نتیجه‌ی جز بدبختی و فقر و فلاکت و خانه‌خوابی برای این اکثریت مولد جامعه به بار نخواهد آورد.

اقدام به حذف یارانه‌ها که باعث ایجاد تورم و بیکاری و ایجاد گرانی در هزینه‌های زندگی کارگران شده است اکنون ماهیت اصلی خود را برای عموم کارگران نشان داده است. رواج بیشتر شرکت‌های پیمانکاری و رواج کارهای با قراردادهای یک‌ماهه، موقت و سفید امضا و عدم امنیت شغلی از جمله دیگر اقدامات سرمایه‌داری برای ایجاد فشار بیشتر بر کارگران و تضمین منافع خودشان است. اقدامات و مبارزات پیروزمندانه کارگران در پتروشیمی‌های ماهشهر و تبریز بر علیه شرکت‌های پیمانکاری از موفقیت‌های قابل تکرار توسط دیگر کارگران ایران است. همچنین اقدام برای تغییرات در قانون کار برای نفع هر چه بیشتر سرمایه‌داران از جمله اقداماتی است که قطعاً بیش از پیش باعث اعتراضات کارگران خواهد شد. این سیاست‌ها که تنها برای تأمین منافع سرمایه‌داری داخلی و همراه شدن با نسخه‌ها و روش‌های سرمایه‌داری جهانی است اکنون علاوه بر ایران در دیگر نقاط جهان که با عنوانی چون ریاضت اقتصادی اجرا میشود باعث اعتراضات روزافزون کارگران شده است.

در سطح جهان از جمله در آمریکا و اروپا شاهد اعتراضات و جنبش‌های گسترده‌ی طبقه‌ی کارگر، همچون جنبش اشغال‌وال استریت، اشغال‌خیابان‌ها، جنبش ۹۹٪ و اعتصابات و اعتراضات گسترده‌ی دیگری بر علیه نظام سرمایه‌داری بوده ایم. کارگران این کشورها به درستی اعلام میکنند که آنها اکثریت افراد جامعه هستند که تمامی ثروت‌های جامعه را تولید میکنند و خواهان این هستند که به حق و حقوق و مطالبات خود دست یابند. این اقدامات نوید بخش و پرشور طبقه‌ی کارگر در این کشورها باید با تقویت و یا ایجاد تشکل‌های مستقل و طبقاتی کارگران همراه شود و بیشتر و بیشتر از حالت اعتراضات بدون نقشه و هدف بیرون بیاید. کارگران این کشورها که از فساد و سازشکاری اتحادیه‌های و نهاد‌های کارگری موجود به ستوه آمده اند باید به نیروی خود دست در کار ایجاد تشکل و نهاد‌ها و سازمان‌های مستقل خود شوند. این کارگران و نیز کارگران در کشورهای عربی و شمال آفریقا که در کشورشان بر علیه دیکتاتوری‌های حاکم در آن کشورها قیام شده است باید بتوانند با برنامه و هدف و اتحاد سازمان یافته و با قدرت و آگاهی بیشتری علیه نظام‌های سرمایه‌داری مبارزه کنند و هر چه بیشتر در جهت تأمین منافع خود اعم از منافع اقتصادی و نیز کسب آزادی‌های دموکراتیک و سیاسی موفق شوند.

در شرایطی که سرمایه‌داری در سطح جهان برای حفظ بقای سیاسی خود دست و پا می‌زند، همچنین با اقدام به تحریم و تلاش برای جنگ آفرینی در پی کسب سود بیشتر و به هرز بردن نیروی مبارزاتی طبقه‌ی کارگر است. کارگران ایران و جهان به عنوان اولین قربانیان جنگ، در صف اول مبارزه علیه جنگ طلبی خواهند بود زیرا به خوبی میدانند که این تحریم‌ها و هرگونه بهانه‌دانی برای جنگ و نیز هرگونه تهدید و اقدام به جنگ تماماً در خدمت طبقه سرمایه‌داری داخلی و خارجی و برای فرار از بحرانهایش، کسب سود از این طریق و سهولت سرکوب کارگران و نیز سرگرم و مشغول کردن اذهان کارگران است.

اخراج و بیکارسازی و عدم امنیت شغلی، تعیین حداقل دستمزد به اندازه‌ی یک چهارم زیر خط فقر توسط نهاد سرمایه‌داری شورایی‌کار، گرانی طاقت فرسا و تورمی که امان از کارگران بریده است، هجوم و تگ تازگی شرکت‌های پیمانکاری، بسط و رواج قراردادهای موقت و سفید امضا و افزایش رواج کارهای بدون قرارداد، تعطیلی کارخانجات، حذف یارانه‌ها، ستم و بی‌حقوقی مضاعف بر زنان، کار کودکان، حقوق‌های معوقه، شرایط معیشتی وخیم بازنشستگان، ناکارآمد بودن بیمه‌ها، دستگیری و حبس کارگران و فعالان کارگری و سرکوب هرگونه اقدام کارگران برای برپایی تشکل‌های خود ساخته و مستقل، عدم آزادی بیان و هرگونه آزادی فعالیت‌های سیاسی، عدم آزادی تحزب، اجرای احکام ضد انسانی اعدام، همه و همه نشان از تحمیل بی‌حقوقی‌های بیشتر به طبقه‌ی کارگر و نشان دهنده‌ی ماهیت نظام سرمایه‌داری است.

ما کارگران در مقابل این وضعیت ضد انسانی و گسترش عمق و دامنه آن سکوت نخواهیم کرد و اجازه نخواهیم داد بیش از این حق حیات و هستی ما را به تباهی بکشانند. ما تولیدکنندگان اصلی ثروت و نعمت در جامعه هستیم. داشتن یک زندگی انسانی و مطابق با بالاترین استانداردهای حیات بشر امروز،

حق مسلم ماست و ما براي تحقق آن تمامی موانع پيش روی خود را با برپايي تشکل های مستقل از دولت و کارفرما و با اتکا به قدرت همبستگی مان از سر راه خويش بر خواهيم داشت .

در این راستا ما تشکل های امضا کننده زیر، ضمن محکوم کردن هر گونه تهاجم به مراسم های اول ماه مه و تاکید بر لزوم تشکل یابی و اتکا به دانش طبقاتی و نیروی سازمانیافته ی کارگران، به طور یکپارچه و متحد، مواضع و مطالبات زیر را به عنوان حداقل خواست های خود در سال ۹۱ اعلام می کنیم و برای تحقق فوری آن به صورت هر چه متشکل تر مبارزه خواهيم کرد :

۱- در حالی که خط فقر اعلام شده توسط نهاد های رسمی بیش از يك ميليون و سیصد هزار تومان در ماه است، حداقل دستمزد اعلام شده از سوی شورای عالی کار (۳۸۹۷۵۴ تومان) که با معیار نرخ غیر واقعی تورم به مقدار ۱۸٪ محاسبه شده، تحمیل مرگ تدریجی بر میلیون ها خانواده کارگری است. ما ضمن رد روش سه جانبه گرایی و تعیین دستمزد توسط شورای عالی کار، خواهان مبارزات متحد و سازمانیافته ی کارگران برای افزایش دستمزد ها و براساس اعلام نظر آنان از سوی نمایندگان واقعی و منتخب آنان در تشکل های مستقل کارگری و از طریق اعمال نیروی طبقاتی آنان هستیم.

۲- ما کارگران ضمن مقابله با موج اخراج و بیکارسازی و عدم امنیت شغلی که سرمایه داری برای طبقه کارگر ایجاد کرده است، خواهان اقدامات دسته جمعی و متحد همه ی بخش های کارگری علیه این وضعیت هستیم. لازم است که ما کارگران، هر گونه مبارزه و تلاش برای خنثی کردن هر چه بیشتر اخراج و بیکارسازی و نیز تلاش برای بازگشت به کارمان را به شیوه ی جمعی و سازمانیافته انجام دهيم.

۳- ما خواهان لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء و کارهای بدون قرار داد و خواهان حذف شرکت های پیمانکاری هستیم که تنها نتیجه ی این وضعیت، عدم امنیت شغلی، دستمزد کمتر برای کارگران، حذف یا ناتمام بودن وضعیت بیمه، سود بیشتر برای سرمایه داری و استثمار و فشار بیشتر برای کارگران است. ما از کارگران شرکت های پیمانکاری و از کارگرانی که با قراردادهای موقت مشغول به کار میشوند و نیز از کارگران اخراجی می خواهيم با ایجاد تشکل های خود در برابر این وضعیت به مبارزه بپردازند.

۴- حذف یارانه ها که باعث ایجاد تورم و گرانی شده است بیشترین ضرر و زیان را به کارگران وارده نموده و چیزی جز فلاکت و خانه خرابی بیشتر برای کارگران و توده محروم مردم به ارمغان نیاورده است. ما کارگران خواستار توقف مرحله ی دوم حذف یارانه ها بوده و خواهان اقدامات سازمانیافته دیگر هم طبقه ای هایمان بر علیه اینگونه اقدامات هستیم.

۵- ما اقدامات اخیر برای تغییرات در همین قانون کار نیم بند را که تحت عنوان " اصلاحیه ی قانون کار " در دست اجراست را محکوم نموده و اعلام میکنیم این تغییرات هدفی جز تامین هر چه بیشتر منافع سرمایه داران ندارد. کارگران بدون شک با اتحاد و همبستگی علیه این سیاست ها و اقدامات ضد کارگری خواهند ایستاد.

۶- ما کارگران ایران، ضمن حمایت و اعلام پشتیبانی از اعتراضات، اعتصابات و اقدامات کارگران در کشورهای دیگر از جمله در اروپا و آمریکا، ضمن اینکه خود را متحد آنان میدانيم، خواستار تقویت سازمانیابی و مبارزات هدفمند و با برنامه توسط این کارگران هستیم. این کارگران و نیز کارگران در کشورهای عربی و شمال آفریقا، برای کسب آزادی های سیاسی و همزمان کسب مطالبات اقتصادی و معیشتی هر چه بیشتر، لازم است با مقابله با نظام سرمایه داری، از طریق ایجاد تشکل ها، نهاد ها و سازمان های طبقاتی کارگری خود، مبارزاتشان را ادامه دهند. چنانچه کارگران با آگاهی طبقاتی و سلاح سازمانیابی به مبارزات بر حق خود ادامه ندهند، خطر رشد و تسلط جریانات هرج و مرج طلبانه و جریانات نژاد پرست افزایش خواهد یافت.

۷- برپايي تشکل های مستقل کارگری و حق اعتراض و اعتصاب، حق تجمع و راهپیمایی، حق آزادی بیان و نشر، جزء حقوق خدشه ناپذیر ما است. ما کارگران باید برای دستیابی به این خواسته ها به عنوان ابتدایی ترین حقوق انسانی و اجتماعی خود به صورت متشکل مبارزه کنیم.

۸- جنگ و تحریمی که از سوی سرمایه داری داخلی و جهانی برپا میشود نه به نفع کارگران ایران و نه به نفع کارگران جهان است. کارگران ایران و جهان در این عرصه، نه جانب سرمایه داری داخلی و نه جانب سرمایه داری جهانی خواهند بود.

۹- ما خواهان آزادی کلیه کارگران و فعالان کارگری زندانی و لغو احکام صادره و توقف پیگرد های قضایی و امنیتی علیه کارگران و فعالان کارگری از جمله رضا شهبابی، علی نجاتی، بهنام ابراهیم زاده، پدram نصراللهی، فرزاد احمدی، رسول بدایي، عبدالرضا قنبري، شاهرخ زمانی، محمد جراحی، علی اخوان، مهدی شانديزو ... هستیم؛ کارگران برای آزادی هم طبقه ای های دربند خود از طریق تلاش و مبارزه ی جمعی اقدام خواهند کرد.

۱۰- کارگران اخراجی، کارگران و جوانان آماده به کار، زنان خانه دار، کارگران از کار افتاده، تهیدستان و ... همه و همه بخشی از اردوي کار و طبقه ی اجتماعی کارگر هستند. ما ضمن اینکه خواستار ایجاد شغل برای کارگران بیکار و آماده به کار هستیم خواستار این هستیم که به تمامی اقشار کارگری تا زمان کسب شغل مناسب بیمه ی بیکاری تعلق بگیرد.

۱۱- دستمزدهای معوقه کارگران و خسارت های ناشی از آن باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت شوند و عدم پرداخت آن ها می باید به مثابه جرم قابل تعقیب تلقی گردیده و مورد پیگرد قضائی قرار گیرد . همچنین مطالبات و خواسته های کارگران اعتصابی و معترض در سراسر کشور باید برآورده شود. همچنین ما خواهان اجرای طرح مشاغل سخت و زیان آور و محاسبه سنوات کاری برای این بخش از کارگران هستیم.

۱۲- ما خواهان برابری کامل حقوق زنان و مردان در تمامی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی و محو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه آنان می باشیم و از تمامی کارگران می خواهیم برای به کرسی نشاندن خواسته های و مطالبات زنان به صورت متشکل دست به مبارزه فراگیر بزنند
همچنین ما خواستار ایجاد مهد کودک رایگان در محیط های کار و تعلق گرفتن يك سال مرخصی زایمان با حقوق برای کارگران زن هستیم.

۱۳- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از يك زندگی مرفه و بدون دغدغه اقتصادی هستیم و هرگونه تبعیض در پرداخت مستمری بازنشستگان را قویاً محکوم می کنیم .

۱۴- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان، پرستاران و سایر بخش های طبقه کارگر، از مبارزات تمامی آنان دفاع کرده و خواهان تحقق فوری مطالبات آنان می باشیم و برای دستیابی به آن به صورت متحد و متشکل مبارزه خواهیم کرد.

۱۵- از آنجا که اکثریت کارگران فصلی و ساختمان از همین قوانین نیم بند تامین اجتماعی، از جمله بیمه، محروم هستند ، ما از اعتراضات این بخش از طبقه کارگر برای رسیدن به حقوق انسانی آنها دفاع می کنیم؛ لازم است که این کارگران برای کسب مطالبات خود دست به ایجاد تشکل های مستقل خود بزنند.

۱۶- کارگران باید در محل کار خود از استاندارد های مربوط به ایمنی و بهداشت کار برخوردار باشند . به علاوه تمامی قوانین و استاندارد های جهانی مربوط به مشاغل سخت و زیان آور باید بدون قید و شرط و هر گونه عذر و بهانه ای به مرحله اجرا گذاشته شود .

۱۷- ما خواهان تامین موارد حداقلی رفاه اجتماعی از جمله خدمات بیمه های اجتماعی برای عموم ، آموزش رایگان در تمامی سطوح ، بهداشت و درمان رایگان و خدمات عمومی رایگان از جمله حمل و نقل عمومی میباشیم. همچنین اختیار و مدیریت سازمان تامین اجتماعی که از آن کارگران است و با پرداختی های کارگران تامین میشود باید به خود کارگران برگردانده شود.

۱۸- نظام سرمایه داری با هدف پایین نگه داشتن دستمزد ها به هدف سودآوری و استثمار بیش تر، عامل کار کودکان است . تمامی کودکان (افراد زیر ۱۸ سال) باید جدای از موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین، نوع جنسیت و وابستگی های ملی و نژادی و مذهبی از امکانات آموزشی، رفاهی و بهداشتی یکسانی برخوردار شوند .

۱۹- ما بدینوسیله پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های آزادی خواهانه و برابری طلب همچون جنبش دانشجویی و جنبش زنان و حق تشکل یابی آنان اعلام می داریم و دستگیری ، محاکمه و به زندان افکندن فعالین این جنبش ها را قویاً محکوم می کنیم.

۲۰- ما ضمن اینکه خواهان لغو حکم اعدام هستیم، هر گونه اعتراض ، ابراز عقیده و آزادی بیان، حق تحزب، نهادها و تشکل های سیاسی و اجتماعی را حق مسلم و خدشه نا پذیر مردم می دانیم و خواستار آزادی کلیه ی زندانیان سیاسی و توقف پیگرد های قضایی علیه آنان هستیم.

۲۱- ما بخشی از طبقه جهانی کارگر هستیم و اخراج و تحمیل بی حقوقی مضاعف بر کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیت ها را به هر بهانه ای محکوم می کنیم و ضمن قدردانی از تمامی حمایت های بین المللی از مبارزات کارگران در ایران و حمایت قاطعانه از اعتراضات و خواسته های کارگران در سراسر جهان خود را متحد آنان می دانیم و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی طبقه کارگر برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تاکید می کنیم .

۲۲- اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد .

اول ماه مه سال ۲۰۱۲ - دوازده اردیبهشت سال ۱۳۹۱ - روز جهانی کارگر
زنده باد همبستگی و اتحاد بین المللی طبقه کارگر - زنده باد اول ماه مه

.....
کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری
کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه